

# Ben'de Bir Zamanlar İçten Gülerdim

– Durak YİĞİT · 28 Kasım 2012

---

Sen düşürdün beni böylesi hale,  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.  
Islandım sevdanla kapıldım sele,  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Hasret koydun beni o gül yüzüne  
Tereddütsüz kandım tatlı sözüne,  
Bir şey görünmezdi inan gözüme  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Her yer mekan oldu yığınla dertler  
Çoğaldı namertler azaldı mertler  
Benim hayatımda sertleşti sertler,  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Her yanım cehennem, her yanım har'da  
Rahat mı bıraktın bu garip yâr'da?  
Ne olur bağışla yürüdüm nar'da  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

İndirdin darbeyi en'kötü yerden  
Kaybolarak gittin sen orta yerden  
Adım çağırırsan da umut yok serden  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Yok'ki bu derdime, çare bulamam,  
Bir yuva kursam da mutlu olamam  
Deli çaya döndüm güller sulamam  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Durak YİĞİT der'ki soldurdun gülüm  
Başım kollarında yatmadım gülüm  
Daha kavuşmadan geldi yar ölüm  
Ben'de bir zamanlar içten gülerdim.

Durak YİĞİT  
Gönüllerin Şairi  
KOCAELİ